

ZAČÍNÁJÍ NA „F“

- 1 Město, ve kterém byla pokřtěna první evropská křesťanka Lydie.
- 2 Židovská náboženská skupina, jejíž přívrženci patřili k největším odpůrcům Ježíše.
- 3 Jméno užívané ve starém Egyptě pro označení panovníka.
- 4 Římský místodržitel, který vyslyšel apoštola Pavla.
- 5 Jeden z prvních Ježíšových učedníků, který pocházel z Betsaidy.
- 6 Strom, který Ježíš odsoudil k uschnutí.
- 7 Křesťanka v Kenchrejích, kterou apoštol Pavel doporučil římským křesťanům ke spolupráci.
- 8 Římský místodržitel a Felixův nástupce, který také vyslyšel apoštola Pavla.
- 9 Bohatý člen církve v Kolosech, kterému Pavel doporučuje, aby přijal otroka za svého bratra.
- 10 Město v Malé Asii, jehož křesťané nebyli apoštolem Janem pokáráni, ale naopak.
- 11 Muž, kterého měl Timoteus napomenout za to, že učil, že vzkříšení už nastalo.
- 12 Otec prorokyně Anny, která se v chrámu setkala s novorozenečným Ježíšem.
- 13 Strom, který dal Ježíš jako příklad pro poznání poslední doby před jeho příchodem.
- 14 Jedno z míst, kam se po Štěpánově smrti uchýlili křesťané před pronásledováním.
- 15 Příslušník Herodova rodu, po kterém byla pojmenována Cesarea na severu země.
- 16 Mladý korintský křesťan, který navštívil Pavla a potěšil ho, když působil v Efezu.
- 17 Jeden ze sedmi řeckých Židů, zvolený v Jeruzalémském sboru k péči o chudé.
- 18 Skupina, ke které patřil Gamaliel, který se ve veleradě zastal apoštolů
- 19 Pavel posílá pozdrav jednomu římskému křesťanovi, který, jak napovídá jeho jméno, byl zřejmě jazykovědcem.
- 20 „Lék“, který použil Izajáš na uzdravení vředů krále Chizkijáše.

1 - FILIPY (Sk 16:11-15), **2** - FARIZEOVÉ (Mt 5:20), **3** - FARAO (Gn 40:1-2; Ex 5:1), **4** - FELIX (Antonius) (Sk. 24.kap.), viz též **8**, **5** - FILIP (apoštol). (J 1:43-44), **6** - FÍKOVNÍK (Mk 11:12-14), **7** - FOIBÉ (Ř 16:1), **8** - Festus (Sk 25:1-6), **9** - FILEMON (list Filemonovi), **10** - FILADELFIE (Zj 3:7-13), **11** - FILÉTOS (2 Tm 2:16-18), **12** - FANUEL (L 2:36), **13** - FÍKOVNÍK (Mt 24:32-33), **14** - FÉNICE (Sk 11:19), **15** - FILIP (Tetrarcha). (Mt 16:13; Mk 8:27), **16** - FORTUNÁT (1 Kor 16,17), **17** - FILIP (evangelista) (Sk 6:5; 8:5-6), **18** - FARIZEOVÉ (Sk 5:33-34), **19** - FILOLOG (Ř 16:15), **20** - FÍKY (2 Kr 20:7)

HŘIVNA

srpen 2012

2012 / 16

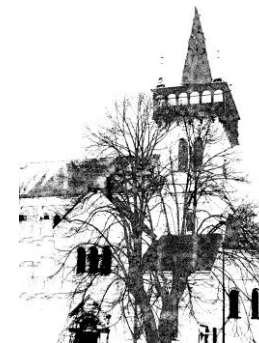
www.farnost.semily.net
farní vikář - tel. 732 943 265

Zkratky: KO kostel sv. Petra a Pavla Semily, KA kaple sv. Zdislavy fara Semily, KK Koštofrank hřbitov Semily, DD domov důchodců Semily-Řeky, CH Chuchelna, TT Tatobity, LV Loukov.

Bohoslužby od 6.8.2012 do 19.8.2012

den	hod.	úmysl
6.8. pondělí	Svátek Proměnění Páně LV 15:30	
7.8. úterý	KO 18:00	
8.8. středa	Památka sv. Dominika KA 8:00	
9.8. čtvrtek	Svátek sv. Terezie Benedikty od Kříže LV 15:30	
10.8. pátek	Svátek sv. Vavřince TT 17:00 <i>poutní bohoslužba</i>	
11.8. sobota	Památka sv. Kláry KK 8:30 DD 13:30 <i>bohoslužba s nedělní platností</i>	
12.8. neděle	19. NEDĚLE V MEZIDOBÍ LV 8:00 za z. Miladu Fojtíkovu a Drahomíru Žalmánkovou KO 9:15 za z. Vladimíra Zaciose, rodiče a bratra TT 10:30 za z. Ladu Konečnou a bratra	
13.8. pondělí	Sv. Ponciána a Hippolyta LV 15:30	
14.8. úterý	Památka sv. Maxmiliána Marie Kolbeho LV 7:30	
15.8. středa	SLAVNOST NANEBEVZETÍ PANNY MARIE KO 17:00 za z. rodiče Masničákovy a děti	
16.8. čtvrtek	Sv. Štěpána Uherského KA 8:00 za živé a zemřelé z rodů a duše v očistci	
17.8. pátek	KO 18:00	
18.8. sobota	KK 8:30 DD 13:30 <i>bohoslužba s nedělní platností</i>	
19.8. neděle	20. NEDĚLE V MEZIDOBÍ LV 8:00 za rodinu Hlavovu a Tomšovu KO 9:15 za z. Pavla Matouška TT 10:30 CH 15:00	

Zpovídá se během týdne čtvrt hodiny přede mší svatou.

SVATÁ TEREZIE BENEDIKTA OD KŘÍŽE

(9.8.)

Rodným jménem Edith Stein (12. října 1891, Vratislav – (pravděpodobně) 9. srpna 1942, byla katolická filosofka, a řeholnice, členka řádu bosých karmelitánek.

Zahynula v plynové komoře KT Auschwitz-Birkenau společně se stovkami dalších pokřtěných Židů z Nizozemska, jejichž smrt bylo pomstou za společné veřejné prohlášení nizozemských katolických biskupů a vůdců protestantských církví, kteří v něm odmítli pronásledování Židů a vyzvali věřící k tomu, aby jim pomáhali.

Edith Steinová se narodila ve Vratislavi (tehdy německá část Slezska) v rodině ortodoxních židů. V roce 1904 odmítla židovskou víru a stala se ateistkou. Později se přihlásila na universitu v Göttingen, kde spolupracovala se zakladatelem fenomenologie, profesorem Edmundem Husserlem, kterého následovala na universitu ve Freiburgu jako jeho asistentka.

Pod vlivem jeho a jeho žáků se formoval její filosofický diskurs a zájem o křesťanství. V roce 1921 konvertovala ke katolicismu (velký vliv na ni měla četba vlastního Života svatě Terezie od Ježíše).

Pokřtěna byla 1. ledna 1922, poté se vzdala asistentského místa u Husserla a odešla učit na dívčí školu ve Speyeru, kterou vedly dominikánky (1922-1932). Ve volném čase studovala katolickou filosofii a překládala do němčiny spisy sv. Tomáše Akvinského.

V roce 1932 nastoupila na Institut pedagogiky, ale již o rok později musela pod tlakem nacistické vlády a jejich protizidovských zákonů místo opustit.

V roce 1934 vstoupila k bosým karmelitkám a přijala řeholní jméno Terezie Benedikta od Kříže. V roce 1938 složila slavné řeholní sliby. Vzhledem k rostoucímu tlaku proti Židům v Německu zemi opustila (1939) a usadila se v karmelitánském klášteře v nizozemském Echtu. Svatořečena byla 11. října 1998 papežem Janem Pavlem II. - je patronkou Evropy a Světových dnů mládeže.

PODĚKOVÁNÍ A INFORMACE (Vít Jůza, farní vikář, pověřený zastupováním)

Semilská fara je vyčištěná, vymalovaná, lépe uspořádaná, mnoha většími i menšími drobnostmi vylepšená. Především děkuji všem, kdo se na tom svou prací, penězi, modlitbou, radou či trpělivostí podíleli, nebo ještě podílet budou; asi si budu muset pořídit klobouk, abych mohl hluboce smeknout. Nejmenuji přitom, nemám k tomu ani souhlas dobrodinců, ani dostatečný přehled, byť jsem samozřejmě několik nejpilnějších nepřehlédl, ač jsem všechny přehlížel. Když se začínalo - to byl otec Jaroslav ještě v nemocnici v Semilech - ověřoval jsem si, jestli něco takového nařídil nebo dovolil. A že prý ne, že to má být pro něj překvapení, a že to zarážet nemusím, že je dobře, že něco dělají ... a obrovské dílo se povedlo. Kdyby se vše mělo dělat až po patřičném zvážení, projednání, odsouhlasení atd., samozřejmě by se toto neudělalo, takto se udělalo i přes různé obtíže a třeba i trochu konfliktní nedorozumění, kdy jsem třeba musel vyšetřovat, jak je to s ukládáním auta a dalších věcí pana varhaníka na faře. A tak jsem mu přes jiný postoj i některých těch nejpilnějších a nejzasloužilejších dovolení parkovat na faře potvrdil, i když chodba plná vozidel je spíš nouze než ctnost a i když základním a nejlepším zpěvem římskokatolické církve je chorál, ke kterému varhany nejsou nutné ani vhodné ... podmínkou ovšem je, aby ten chorál měl a chtěl a uměl kdo zpívat k čemuž se jistě můžeme dostat, ale zatím tomu tak není. U nás totiž varhany k bohoslužbám prostě patří a mnozí si jich váží (včetně oficiálních církevních

dokumentů), a vzhledem k tomu, jak často a svědomitě a dobře pan varhaník hraje (osobně ho považuji za nejlepšího semilského varhaníka, i když si to v Semilech nemyslí všichni a i on sám doporučuje a chválí ty druhé) (tím se nezříkám práva být k němu i kritický) (a kéž by se opět i během týdne střídalo varhaníků více!), ač má dost jiných starostí, je toto dovolení jen maličkým vyjádřením vděčnosti, které jako pouze zastupující správce farnosti nehodlám rušit; po návratu otce Jaroslava to bude ovšem v jeho rukou, nepovažoval bych ovšem za dobré hned ho zatěžovat při v této věci.

Už to bude 40 roků, co 2. vatikánský koncil řešil otázku většího použití lidových jazyků při bohoslužbách. Výsledek odpovídal úctyhodnosti tohoto sboru, kterému při všech lidských názorech a postojích nechyběla pomoc Ducha Svatého: latina zůstává liturgickým jazykem latinské církve, dovoluje se však, že i některé části mše sv. mohou být z pastoračních důvodů (s ohledem a ku prospěchu oveček) v lidových jazycích. Je při tom pamatováno na to, že má být udržována znalost a používání latiny a i obyčejní věřící mají znát latinsky aspoň nezákladnější modlitby, zpěvy a odpovědi. (Přesné znění zájemci najdou ve člancích 36 a 54 konstituce o posvátné liturgii Sacrosanctum Concilium.) Koncilní otcové si totiž byli vědomi jak toho, že latina je mnohým vzdálenější a méně srozumitelná než lidové jazyky, ale i toho, že je jedním ze společných jazyků spojujících Církev, a že kvality latinských liturgických textů a zpěvů nejsou bezproblémově převoditelné do všech jazyků a nejsou vzhledem ke své starobylosti a kvalitě hodné zapomnění. Budeme-li se tedy těmito zásadami věrněji řídit, a občas částečně používat i latinu, je to na můj pokyn vycházející z platného usnesení všeobecného koncilu a dalších navazujících liturgických předpisů, které nejsem oprávněn měnit, a ani není na místě nebo důvod, aby se měnily; kompetenci Rady starších strejců a Rady mladých tetek snad nemusím rozvádět. Prakticky nám bude vodítkem zejména používaný Kancionál - společný zpěvník českých a moravských diecézí: základní modlitby a odpovědi jsou tam v latině i s českým překladem pod názvem Missa mundi v nejstarších vydáních pod číslem 505, a v dalších, která většinou máte k dispozici, pod číslem 509; pokud byste měli v ruce některé z nejnovějších vydání, která jsou obohacena dalšími nápěvy ordinária, pak je to trošičku náročnější: něco najdete u čísla 506 včetně dvou versí Vyznání víry - budeme používat tu druhou, i když asi méně původní a krásnou, Credo III, jelikož je i v těch starších vydáních, něco u čísla 509, naneštěstí už bez připojeného českého překladu. Pokud by se našli nadšenci (nebo aspoň prostě zájemci či ochotníci), kteří by nacvičovali a zpívali i další zpěvy, bylo by to skvělé, ale méně než dva je slabý pěvecký sbor.

Člověk je zvyklý nějakým způsobem sledovat a prožívat a zapojovat se do mše svatě. A když přijde na méně známou píseň, modlitbu, jazyk nebo liturgický ritus, je z toho pochopitelně také trochu nebo i hodně „vedle“. Nezvyk. Nejistota, neví přesně, co kdy jak přijde. Nedokáže sledovat a rozumět slovo od slova, nemůže se do všeho zapojit, jak je zvyklý. Potíž. A příležitost vše prožívat jinak, volněji, hlouběji, v myšlenkách ne na jednotlivá slova, ale celkový význam prožívaných tajemství, v hlubokém klanění (i když se třeba stojí) a radosti (proto stát je základní liturgický postoj) nad tím, že Kristus za nás umřel i vstal, že sestupuje mezi nás, k nám a do nás a můžeme být Božími dětmi a spolu s Kristem se podílet na jeho poslání. I tak je třeba učit prožívat mši svatou zejména děti, pro které je zavedení lidových jazyků do liturgie největším přínosem.